

Danijelovo videnje

101. Gospod razloži Danielova videnja

1 Eden izmed dvajsetih, ki je bil tempeljski pismouk je rekel: »Gospod, ker so ti vse stvari znane in mogoče, bi nam pač lahko razložil nekaj iz preroka Daniela, posebno njegovo sedmo poglavje. Ta nenavadni videc čudno razlaga svoje videnje štirih živali - toda razlaga je prav tako nedoločna in nejasna kot videna podoba, ki je vidcu zbudila grozo. - Bi nam lahko to videnje Ti natančneje razložil?«

2 Jaz sem rekel: »O, vsekakor; toda za to tu ni primeren kraj, ker ti ljudje o našem Pismu vedo le malo ali nič. Poleg tega ste tudi vi sami še veliko premalo prodrli v svojega - pravim - onstranskega duha, saj z njim še niste dovolj združeni, da bi razumeli in iz temelja dojeli videnje preroka Daniela. Četudi bi prvi dve živali za silo razumeli, pa vendar ne bi mogli razumeti zadnjih dveh, ker sta njun obstoj in delovanje prihranjena za prihodnost. In kako bi lahko vašemu še zgolj naravnemu razumu jasno ponazorili nekaj, česar na zemlji še ni bilo, ampak se bo zgodilo šele čez veliko stoletij?!

3 Lahko vam povem le to, da te štiri nenavadne živali ne predstavljajo štirih kraljestev, ki bi morda obstajala drugo poleg drugega - od zadnjega pa bi nastalo še deset kraljestev - toliko, kolikor rogov je imela četrta žival; sredi teh je iz glave živali potem pognal še enajsti rog, zaradi tega so bili živali trije od prejšnjih desetih rogov izdrti. Te štiri živali označujejo le štiri zaporedna velika človeška obdobja od začetka časov na tej zemlji. Za raziskovanje njihove preteklosti je potrebno veliko kronološkega zgodovinskega znanja, za pregled njihove prihodnosti pa povsem odprto duhovno oko, ki lahko gleda prek časa in prostora v Svetlobi svetlobe in v Življenju življenja.

4 Glejte, tako naj bi četrta žival imela železne zobe in požrla vse okrog sebe; in enajsti rog naj bi imel oči kot ljudje in usta ter govoril velike reči.

5 Da, povem vam tudi, da se bo to neogibno zgodilo; toda četudi bi vam hotel to zdaj nekoliko razložiti, bi Mojo razlago razumeli prav tako malo kot sam Daniel, ki v bistvu ni razumel tistega, kar mu je razložil duh.

6 Danielova pobožna duša je bila sicer prav primerna za gledanje takšnih videnj kot v živem snu, toda tudi ona jih ni mogla dojeti, ker njen onstranski duh iz Boga ni mogel postati in biti eno z njo, ker Jaz še nisem prišel v mesu, da bi omogočil takšno popolno združitev. Ta popolna združitev pa bo tudi povsem mogoča šele tedaj, ko bom šel v nebesa v Svojo staro in potem tudi povsem novo domovino.

7 Iz tega pa lahko zdaj že tudi jasno razberete, da vam Moja razlaga o celotnem sedmem poglavju sploh ne bi koristila.«

8 Oglasil se je Peter: »Toda Gospod, ko bomo nekoč spet sami skupaj, tedaj bi nam že lahko o tem kaj nakazal! Zdaj pač sam pravim: Preroki, posebno štirje veliki, so veliko zapisali, kot tudi Mojzes, Elija, David in Salomon, - toda za koga? Do nas jih ni

dodobra razumel niti še tako moder pismouk, tudi mi ne razumemo skoraj nič, in za las bolje gotovo ne bodo razumeli niti naši zanamci. In vendar so bile tiste knjige napisane za ljudi in za nobeno drugo ustvarjeno bitje. Kaj pa koristijo ljudem, če jih takšnih nikoli in nikdar ne morejo dobro razumeti?«

9 Jaz sem rekel: »Oh, glede tega pa se silno motiš! Če bi bile tiste knjige notranje duhovne modrosti napisane tako, da bi bile že na prvi pogled vseskozi razumljive vsakemu naravnemu svetnemu razumu, tedaj bi jih človek kmalu odložil in jih ne bi več pogledal. Kaj bi mu potem še lahko koristile?!

10 Tako pa vsebujejo posredovano duhovno od najpreprostejšega bitja pa vse do najgloblje nebeško-Božjega in jih zato ne more nikoli docela razumeti noben naravni svetni razum, ampak edino le čisti, povsem onstranski človekov duh.

11 Prav nerazumevanje takšnih spisov budi duh v človeku in mu kaže, koliko veliko resnične življenjske popolnosti mu manjka. Zato bo takšne spise večkrat vzel v roke in o njih razmišljal, pri tem mu bo od časa do časa vendarle eno ali drugo postalo nekoliko jasnejše. Če bo torej s svojim trudom in s svojo vnemo odkril iskro duha, bo potem še prizadevneje iskal notranje, duhovne resnice, in bo tako prišel do čedalje več luči in tudi do tesnejše povezave s svojim notranjim, onstranskim duhom; nato bo sposoben dati svetlejšo luč tudi svojim soljudem, tem pa bo to zelo dobro delo.

12 To pa se ne bi nikoli zgodilo, če bi bili ti spisi dani v povsem naravni obliki, v tem primeru ne bi mogle njihove besede temeljiti na duhovnem in nebeško - Božjem, kot sem vam to že večkrat prav jasno pokazal.

13 Kaj bi rekli, če bi vam oznanil, da bo po skoraj 2000 letih, računano od zdaj, prvič ta Moj nauk na splošno videti še veliko slabši kot zdaj najhujše poganstvo in bo še hujši kot zdaj najbolj slepo farizejstvo v Jeruzalemu, ki odslej ne bo obstajalo niti petdeset let več?! Kaj boste rekli, če vam razkrijem, da bodo ljudje v tistem času izumili in naredili velike umetne oči, in z njimi gledali v velike globine zvezdnega neba, ter bodo sestavili povsem drugačno računanje, kot so ga Egipčani?! Da, ljudje bodo naredili železne poti in se bodo z ognjem in paro vozili v železnih vozovih tako hitro, kot leti izstreljena puščica skozi zrak! Bojevali in pobijali se bodo z železnim ognjenim orožjem in bodo svoja pisma z bliskom pošiljali po vsem svetu in svoje ladje brez jader in vesel premikali na velikem svetovnem morju z močjo ognja, tako hitro in zlahka, kakor hitro in zlahka leti orel po zraku; in še tisoč in tisoč stvari, o katerih se vam niti ne svita.

14 In glejte, vse to vsebuje v sebi četrta žival, ki je zdaj ne morete razumeti, ker ne morete razumeti tudi tega, kar sem vam povedal zdaj! Toda v duhu boste kmalu vse to razumeli, ne boste pa mogli zadeve nikomur razložiti drugače, kot sem vam jo ob

tej priložnosti razložil Jaz. Toda Jaz vam bom pozneje ob primerni priložnosti vendarle tudi o tem povedal še nekaj podrobnosti. Za danes pa smo naredili dovolj pravičnega in dobrega in tako se zdaj odpravimo k telesnemu počitku!« .
15 S tem je bil večer končan in vsi smo šli k potrebnemu počitku; bilo je namreč že zelo pozno. Le pet duhovnikov in Jored so se v drugi sobi še dolgo pogovarjali o vsem, kar so slišali, videli in kar se je zgodilo.

*Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6*